

Weronika Wronecka
Wszystko jedno

Streszczenie pracy

Praca *Wszystko jedno* dotyczy statusu głównych pojęć stosowanych przy opisywaniu sztuki w kontekście współczesnych relatywizmów warunkujących edukację artystyczną: estetycznego, etycznego i metodologicznego. Autorka wymienia przykłady zastosowania pojęć takich, jak *sztuka, dzieło, artysta* etc., starając się wysledzić, jak mogą być one współcześnie rozumiane i w kontekście jakich tradycji filozoficznych można je rozpatrywać. Rozprawa składa się ze zbioru esejów poświęconych wybranym zjawiskom językowym i towarzyszącym im konsekwencjom o charakterze społecznym i psychologicznym. Historycznych źródeł tych zjawisk autorka upatruje w działalności ruchu konceptualnego w duchu Josepha Kosutha, a także ogólnie pojętych osiągnięciach filozofii postmodernistycznej i sztuki awangardowej. Sztuka awangardowa i neoawangardowa, w szczególności konceptualna, immanentne zasady sztuki rozumianej morfologicznie wymieniła na transcendentne wobec sztuki zasady racjonalności przejęte z filozofii. Używając języka jako surowca estetycznego, artysta oddala się od dziedziny refleksji, a zbliża do dziedziny religii. Dyskurs zastępujący tradycyjne rozważania estetyczne opiera się na strukturach pokrewnych teologii, a współczesna świadomość estetyczna w sposób szczególny zbliża się do świadomości religijnej. Jednym z głównych tropów omawianych w pracy jest ironia jako dwuznaczność, która charakteryzuje w zasadniczy sposób język służący do wypowiedzania się o sztuce.

Weronika Wronecka

All the same

Summary

The dissertation *All the same* concerns the status of the main concepts used to describe art in the context of contemporary relativisms conditioning art education: aesthetic, ethical and methodological. The author lists examples of the use of concepts such as *art*, *work*, *artist* etc., trying to trace how they can be understood today and in the context of which philosophical traditions they can be considered. The dissertation consists of a collection of essays in which selected linguistic phenomena and their social and psychological consequences are problematized. The author sees the historical sources of these phenomena in the activities of the conceptual movement in the spirit of Joseph Kosuth, as well as the generally understood achievements of postmodern philosophy and avant-garde art. Avant-garde and neo-avant-garde art, especially conceptual art, replaced the inherent principles of art understood morphologically for the principles of rationality taken from philosophy, transcendent to art. By using language as an aesthetic raw material, the artist moves away from the field of reflection and comes closer to the field of religion. The discourse replacing traditional aesthetic considerations is based on structures related to theology, and contemporary aesthetic consciousness comes close to religious consciousness in a special way. One of the main tropes discussed in the work is irony as ambiguity that characterizes the language used to describe art.

